

Hof van beroep te Gent, arrest van 24 december 2009

Nationaliteitsverklaring – Toepasselijk recht – Wetboek van de Belgische nationaliteit – Artikel 16, § 2, 2° – Geen drie jaar wettig ononderbroken verblijf wegens schijnhuwelijk

Déclaration de nationalité – Droit applicable – Code de la nationalité belge – L'article 16, § 2, 2° – Pas de séjour légal ininterrompu de trois ans pour mariage blanc

2009/AR/341

In de zaak van:

H. A.

geboren te Marokko
van Marokkaanse nationaliteit,
wonende te Gent

appellant,

hebbende als raadsman mr. LAHLALI Abderrahim, advocaat te 9000 GENT, Kortrijksesteenweg 731

tegen:

de **PROCUREUR DES KONINGS** hij de **RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE GENT**,

het ambt uitoefenend van openbaar ministerie, in graad van beroep waargenomen door de PROCUREUR-GENERAAL bij het HOF VAN BEROEP TE GENT, met kabinet in het gerechtsgebouw te 9000 GENT, Koophandelsplein 23,

geïntimeerde,

verschijnend in de persoon van advocaat-generaal Louis Vandenberghe,

wijst het hof het volgend arrest:

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 9 februari 2009, heeft H.A. tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 8 januari 2009, op tegenspraak gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Gent, derde kamer.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting en de neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

Voorgaanden

1. H. A. (hierna genoemd appellant), die thans gehuwd is met T. E. (van Belgische nationaliteit), heeft op 28 juni 2008 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent de verklaring afgelegd tot het bekomen van de Belgische nationaliteit, overeenkomstig artikel 16 § 2, 2° van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit.

Gelet op het negatief advies van de procureur des Konings te Gent, gesteund op gewichtige feiten eigen aan de persoon van de verzoeker (een eerdere veroordeling wegens schijnhuwelijk) werd de zaak voorgelegd;-aan de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

2. De eerste rechter stelt vast dat appellant, wiens huwelijk met N.Z. bij arrest van dit hof van 16 maart 2006 werd nietig verklaard omdat het een schijnhuwelijk betrof, heeft nagelaten om gevolg te geven aan het bevel om het land te verlaten.

Hij ziet hierin een gebrek aan respect voor de normen en wetten van de gemeenschap waarvan appellant deel wenst uit te maken. Volgens de eerste rechter doet het nieuw huwelijk van appellant hieraan geen afbreuk. Het negatief van het openbaar ministerie wordt dienvolgens gegrond verklaard.

3. Appellant wijst erop dat aan de grondvoorwaarden voor het bekomen van de Belgische nationaliteit is voldaan, aangezien hij sinds 9 november 2007 gehuwd is met een Belgische T.E.

Hij merkt op dat het openbaar ministerie geen bezwaren had tegen dit huwelijk.

Volgens appellant heeft hij zich volkomen geïntegreerd, aangezien hij de Nederlandse taal machtig is, vast werk heeft en over een blanco strafverleden beschikt.

Hij volhardt in zijn vordering om het negatief advies van het openbaar ministerie als ongegrond te zien afwijzen.

4. Geïntimeerde besluit tot de afwijzing van het hoger beroep en de volledige bevestiging van het bestreden vonnis.

Beoordeling

1. Appellant is in 2001 [Marokko) een eerste maal gehuwd met N. Z. van Marokkaanse afkomst, maar met de Belgische nationaliteit. In 2002 kwam appellant naar België in het kader van de gezinshereniging. Op grond van zijn huwelijk werd hij op 23 oktober 2002 ingeschreven in het bevolkingsregister en werd hij in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Het huwelijk met N.Z. werd nietig verklaard bij arrest van dit hof van 16 maart 2006 omdat werd vastgesteld dat appellant louter en alleen was gehuwd om zich een legaal verblijf in België te verzekeren. Appellant kreeg in 2006 en 2007 bevel om het grondgebied te verlaten wegens onwettig verblijf, maar hij gaf hieraan geen gevolg.

2. De nationaliteitsverklaring die appellant op 28 juni 2008 heeft afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent is gesteund op artikel 16 § 2, 2° van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit. Appellant is immers op 9 november 2007 een tweede maal in het huwelijk getreden met de Belgische T.E.

Geïntimeerde betwist niet dat appellant en T. E sinds hun huwelijk samenleven, zodat op het ogenblik van de nationaliteitsverklaring voldaan was aan de eerste grondvoorwaarde, met name dat de echtgenoten gedurende ten minste zes maanden samen hebben verbleven en zolang in België samenleven.

De tweede grondvoorwaarde veronderstelt dat de vreemdeling die op grond van voormelde bepaling de Belgische nationaliteit wil bekomen, sedert ten minste drie jaar gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van meer dan drie maanden of om zich te vestigen in het Rijk.

In tegenstelling tot hetgeen appellant in zijn beroepsakte voorhoudt, betwist geïntimeerde wel degelijk dat aan deze tweede grondvoorwaarde is voldaan.

Met geïntimeerde moet inderdaad worden vastgesteld dat voor de periode 2001 tot 2006 geen rekening kan worden gehouden met de verblijfstitels van appellant, aangezien hij deze heeft bekomen op grond van fraude, met name een schijnhuwelijk.

Dienvolgens was op 28 juni 2008 niet voldaan aan de grondvoorwaarde van drie jaar wettig ononderbroken verblijf in België.

3. Volledigheidshalve kan hier worden aan toegevoegd dat de eerste rechter moet worden bijgetreden waar hij heeft geoordeeld dat het feit dat appellant, middels een schijnhuwelijk, zich op frauduleuze wijze een gunstig verblijfsregime heeft willen verschaffen, wijst op een gebrek aan respect voor de wetten en de normen van de Belgische samenleving.

Dat het huidig huwelijk van appellant geen schijnhuwelijk is, doet hieraan geen afbreuk.

Dienvolgens zijn ten deze ook gewichtige feiten eigen aan de persoon, aanwezig, die van aard zijn de nationaliteitsverklaring niet in te willigen.

Het hoger beroep is ongegrond.

**OP DIE GRONDEN,
HET HOF,**

recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Verwijst appellant in de kosten van de beroepsinstantie, die aan zijn zijde niet dienen te worden begroot daar zij hem ten laste blijven, en aan de zijde van geïntimeerde vereffend worden op nihil.

Aldus gewezen door de EERSTE KAMER van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

D. FLOREN, kamervoorzitter,

B. WYLLEMAN, raadsheer,

L. TAVERNIER, raadsheer,

en uitgesproken door de raadsheer-wnd. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op

VIERENTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN,

bijgestaan door D. VAN DEN DRIESSCHE, griffier.

